

Splnený sen

Peter Kusý
Lucia Vozafová

***

Splnený sen
Peter Kusý & Lucia Vozafová

Grafické spracovanie:

Návrh obálky: Simona Vozafová
Ilustrácie a grafická úprava: Andrej Konušik

Vydavateľ:

Richard Lunter - KICOM
Telgárt 16, 97673
IČO: 33826781
info@knihanaj.sk, www.knihanaj.sk
Počet strán 75.

ISBN 978-80-971758-5-6

***

Peter Kusý a Lucia Vozafová

Splnený sen © 2014

peterkusy7@gmail.com, vozafova@gmail.com

VŠETKY PRÁVA VYHRADENÉ. Kniha obsahuje materiál chránený medzinárodnými zmluvami a miestnymi zákonmi o autorských právach.

Akékoľvek ďalšie neautorizované kopírovanie alebo iné použitie je zakázané. Žiadna časť knihy nesmie byť reprodukováaná alebo šírená v žiadnej podobe a žiadnymi prostriedkami, elektronickými alebo mechanickými, vrátane kopírovania, nahrávania alebo uchovávanía informácií a ich následnom použití bez výslovného súhlasu autorov.

Obsah

DNES	6
POSLEDNÝ JARNÝ SNEH	7
ZMYSEL	8
KDE SI?	9
VÄČŠINA	10
SVITANIE	11
KEĎ SA POZERÁM Z OKNA	12
INFEKCIA	13
NADČASOVÁ	14
ROZCHOD	15
MYŠLIENKY Z KAZAJKY	16
JEDNODUCHÁ NÁSOBILKA	17
MNÍCH	18
SPASENIE	19
VEČNÉ HLADANIE	20
PÍSANIE	21
KLAPKY	22
CESTY NEBESKÉ	23
PRIATELSTVO	24
NOCTURNO	25
DÁŽĎ	26
SÚD	27
V JEDNODUCHOSTI JE KRÁSA	28
ÚNAVA	29
SAMA SEBOU	30
POKUŠENIE	31
PRÍVAL ENERGIE	32
SMÚTOK	33
CIEĽ	35

ZVRAT	36
SVET	37
DÔVERA	38
HORIZONTY BYTIA	39
TÓNY	41
BÚTLAVÁ VRBA	42
PERSÓNA	43
TÚŽBA	44
ČEŠŤ VAŠEJ PAMIATKE	45
NÁKUPNÁ HORÚČKA	47
TY	48
NEVERA	49
PRVÝ JARNÝ DEŇ	51
FANTÁZIA	52
FRAŠKA	54
STREDOVEKÁ NUANSA	55
JAZERO	57
PRINCÍP KAUZALITY	58
B 612	59
NOTTE	60
VO VLASTNÝCH RUKÁCH	61
PREMENY	62
PÚTNIK	63
LEN NAŠE	64
PLAMENE TÚŽBY	65
BROUK (-en hárt)	66
NA LAVIČKE V PARKU	68
ČLOVEK DNEŠNÝ	69
ZEMĚ	70
TVRDOHLAVOSŤ	71
ODKAZ NEZNÁMEHO	72
O AUTOROCH (v skratke)	74

Dnes

(Lucia Vozafová)

Dnes, keď sedím tu a rozmýšľam nad svojím osudom,
javí sa mi, aký je svet rôznorodý.

Dnes, keď sedím tu a premieta sa mi môj život,
javí sa mi ako veľký nemý film.

Dnes, keď píšem tieto slová,
pripadáam si ako človek nepríčetný.

Dnes, keď myslím na to, kde hľadať samú seba,
vynárajú sa spomienky.

Dnešok je dnešným jedinečným svetom,
zajtra bude inak znieť.

Dnešok je tým čírym, jasným,
ktorý bude vo mne dlho tlieť.

...dnes žijem svoj vlastný deň s myšlienkou inou
avšak stále tou istou, než bola včera.

Posledný jarný sneh

(Peter Kusý)

Posledné stopy snehu znivočili prvé jarné lúče.
Slnko si vyšlo nevediac kam
a rozdáva hollywoodske úsmevy na všetky strany.
Darmo nám pohrozí, kde - tu dáakym mrakom,
stále skuvíňame nad zbedačeným bôlom
čoraz viac nariekajúceho ľudu.
Alebo je to už len jeho pochabý tieň?
Zmizli aj posledné zvyšky bielej pokrývky
a nezastaviteľný čas sdiktuje ďalšie ročné obdobie.
Snáď nebude posledné...

Zmysel

(Peter Kusý/Lucia Vozafová)

A nádej povstala a započala zmysel,
ten, ktorý so mnou nahor vzlietol,
nepoznal veľa čísel,
len jediné mu blúdilo myslou.
To jedno svojské, neochvejné,
vrývalo sa viac a viac,
do spomienky nesmrteľnej.
Pod kožou cítil mrazivý šepot,
čo chvel sa s ním a tíško si priadol.
Prial si, nech ho celého naplní,
nie každé pranie však v skutok sa premení...

Kde si?

(Lucia Vozafová)

Aj keď sa snažím,
neviem ňá nájsť.
Chodím po svete bez duše
a rozmýšľam, čo ešte od nebies dostanem?

Meno tvoje
v mysli mi žiari,
bičuje žiarivým svetlom môj zrak,
keď smutná za tebou žialim.

Si to jediné,
čo na nebi mi svieti,
si to intímne,
čo z duše mi letí.

...chcem, aby si bol všetkým, čo na svete mám,
o nič iné v živote nežiadam.

Väčšina

(Peter Kusý)

Vietor sa oprel do plachiet
a všetky konce stromov pozerajú jedným smerom.
Korene istia a prípadné neistoty tiahnu vetrom.
A človek je vraj tiež ako strom.
Nohami pevne na zemi a hlavou lieta kade tade.
Vždy záleží ako fúka vietor,
česť výnimkám a sláva víťazom.
Prišiel, videl a pridal sa k väčšine.
Sociálna sféra presýtená a človek hladuje.
Vietor stále fúka a stromy sa veselo hompálajú,
tancujú v rytme nebeského dychu.
Príroda vie dobre, čo robí...

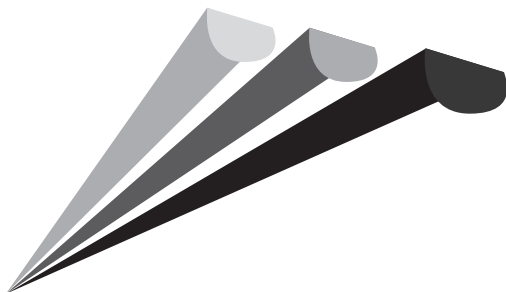

Svitanie

(Peter Kusý/Lucia Vozafová)

Keď sa pocity zmenia v čierny prach,
ktorý len vietor na večnosť odveje,
zmizne s ním aj náhly strach
a každému to len prospeje.

Dnes svitá, pohľad blúdi novým ránom,
a oči ešte rozospaté odrážajú zore,
cítim, že stávam sa svojím pánom
a konečne vládnam pevnou rukou v sebe.

Keď sa pozerám z okna

(Lucia Vozafová)

Už zmráka sa, slnko takmer nevidieť,
iba jemné lúče pozerajú na náš svet.
Tichý dážď, čo má už toľko liet,
umýva posledné stopy špiny.
Keď sa pozerám z okna, vidím čierny mrak,
obopína celé nebo.
Mám pocit, že už – už ide spadnúť
a nezachráni ho ani veľký Zeus.
Čo teda robia na tom Olympe,
či ako nazvať tú božiu horu?
Iste hrajú mariáš, ruletu,
možno partičku kriketu.
A nás, ľudí, nechávajú zase v štichu.
Pomôž si, človeče, sám,
aj keď padá nebo.

Infekcia

(Peter Kusý)

S úsmevom kašlem na ľudí
a vôbec neberiem ohľady.
Vraj každého nakazím,
vraj nakazím aj nálady.
To ma však nevyvedie z miery
a servítku mi to pred ústa nedá.
Nemienim po sebe plátať diery,
môj otec rozum a matka veda.
Srdce do mňa nedostaneš,
nedbám a dáko sa pretlčiem aj bez neho.
Ľuďom ho netreba a mňa skromnosť nepustí.
Nemusíš sa ma viac báť.
Ja budem nosiť rúško,
to sľúbiť môžem.

Nadčasová

(Peter Kusý/Lucia Vozafová)

Posledný lúč sa s prvou hviezdou stretá,
tam, kde krajina zázrakov začína
a tam, kde začína aj noc svoj ďalší deň.

Tu nikomu sa čas nikdy nemíňa
a nemíňa sa ani nádej, ani viera pohabá.

Život tu plynie pomaly a jemne
a každý nachádza zaslúžený pokoj.

Jediné čo tu má rýchly spád
je čas - nepriateľ života.

Rozchod

(Lucia Vozafová)

Ty našiel si moju Achillovu päťu.
Bol si človek, ktorého som poznala.
Tvoje meno mažem zo srdca,
kvôli tebe sa láska preč pobrala.
Si urazený a cítiš sa nevinne,
zápasí s tebou hrdosť a pýcha.
Bral si to všetko povinne,
človeku sa tak ťažko dýcha.
Tvoja márnوترatnosť a odvaha,
každú chvíľu iná nálada,
postavila moju dušu donaha
a dokázala odkryť zraniteľné miesto.
Netvrdím, že všetko bola tvoja vina,
bola by som egoistom.
Ja však stala som sa pri tebe nová,
iná, no stále to bolo o tom istom.

Myšlienky z kazajky

(Peter Kusý/Lucia Vozafová)

Myšlienky sa túlajú po temných uličkách
a ja ich hľadám, zavše márne.
Ak objaví sa jedna znenazdajky,
možno ma preto zviažu do kazajky
a možno opäť ujdem večným bláznovstvám.
To by však mne bolo proti srsti,
a tak držím pevne pár myšlienok v hrsti.

Jednoduchá násobilka

(Peter Kusý)

Na prstoch jednej ruky zrátal by som tých,
čo nemajú žiadne muky, nič im nehrozí.

Neverím, že je niekto taký,

čo sa nebojí na plný úväzok.

Možno navonok tvári sa tak,

však vo vnútri sa ťažko schová.

Každý občan tejto planéty, túžiac po slobode,
uteká pred chladným dychom strachu.

Tak nech to stojí, čo to stojí,

priznajme si, že každý z nás sa občas bojí!